

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ५८८ - छ

Title खजुराहो कटोका

Author

Extent १८ Age

Subject काव्यम् संपूर्ण

नं० पूट-६-घ

खड्ड प्रत करीका

नं० ५८५-घ

पत्राणि १-६ (अपूर्ण)

विदुः छिदुरगाराचरणः तेन विदुः इति वणप्राच्छेदानां नागराणां ह्येककारी ॥ घाजमिति ॥ अमुच्यत इह लोके जयति । किं विधुः जैत्रं ज
 यशीलं यत्तज्जयं संग्रामः तस्य अतिरुविजं घालः सत्वरश्चर्यः जं घालेति जव इत्यमरः ॥ जं जति प्राणिमात्रे ज्वरा त्रिं ज्वरपीडां जनय न त्रिजग
 ति वैलोक्य जयिनः पराक्रमवतः वाहुजस्पदत्रियस्पजीवातुः जीवोपधं जीवातुर्जीवोपधमिदमपरः पुनः किं विधुः अथवा त्रिजगति जयिनः ॥
 तर्धुजो गस्य वाहुजस्पदत्रियस्पजीवातुः जीवोपधं जीवातुर्जीवोपधमिदमपरः पुनः किं विधुः अथवा त्रिजगति जयिनः ॥
 नञ्जसंयोग्यः जाताः ज्वालाः यस्मिन्स तथा अतएव जटावान् जगद्भिषः ॥ ३॥ ॥ मादिति ॥ अस्यावद्गुः जन्मतराणामसं संप्राप्त
 रं यथास्यान्नया प्राप्तिर्हीतो गच्छति किं विधुः जैत्रं जयशीले संग्रामे रुगिति मात्मानं अमुकराण्यश्नप्यो जिहानः कृतवानित्यर्थः ॥ अ
 गतिः किं विधानं धौकान् स्वदृष्टिकवात्सदृशान् पुनः किं विधानं मणिमणिमिति मणिकारिणः किं कर्तव्यं नृणां प्रसिद्धं ज्ञानं सांकीयान्तर्यामिन्

किंविधः ऐभेकं मृष्टे गालां किंविधे कं मृष्टे शठकमठपतेः धूर्तकछपस्या शठो धूर्तके धूर्तमध्यस्थ पुरुषे लस इति महीपः पृष्ठाष्टी
लानुकारे पृष्ठस्य अष्टी लंतनुत्ये। इविष्टः दीर्घः कठोर छविः सूर्यः तस्य जरठतरः यः द्योतः प्रकाशः तस्य संघट्टः तेन मूर्च्छित दिगुणी भव
त्तज्जित्वा दयः षडिति व मन। किं कर्तव्यं सन कालाः दिशः काष्ठाः दिशः कोष्ठाः खीनीनाः कर्तव्यं न। कोष्ठः ऊसूले चात्मीये मध्ये कुक्षे र्गहस्पचे
ति मे॥ डिमिति॥ अस्य मंडलाग्र हिंडते इतस्ततः गच्छति किंविधः दंडायुधस्य यमस्य डिभः शिशुः पोतः पाकोर्भको डिभ इतरः प्रधनमेव संग्राम
एव घनतडित्तस्याः चंडदेः हस्तः ऊंडलीदः शेषः तच्चेडः गरलं केडस्तु गरलविषमि त्यमरः। प्रोदंडः दर्पो येषां ते ये द्विरदनाः न जास्ते नानि
डः अंडुकः। शौर्यभर्तुः डिडिमः सूचकवाद्यविशेषः। अचंडस्पभावः तथा तज्जंडं अधिकरणं पुनः किंविधः युधिसंग्रामे धृताः मधुपाः ये
गलंतः स्ववंतः गंडाः येषां ते ये वंविधाः वेतुंडाः गजांतेषां सुंडाः। तासां कांडं समूहं एंडं छेदं वि तन्व विस्तारय न धुतः जडि मायेन स॥ १॥ इति॥

ख-टी

५

५

अः स्यादङ्गः निर्वृटाङ्गाद्वयुद्धाः वीरास्तेषां प्रतिहतयः प्राणाः तासु दृष्टं दौकोते। प्रवर्तते। किं विधुः दक्षया विजयमर्हते न सुष्ठु अ। उदाया की
 त्रिः तस्याः प्रसूतिः प्रसारः तस्यां सुविजयश्रीः तस्याः विवोढानि नूढः। व्यातः अतिगाढप्रहरणया समितिः संग्रामः तत्र वादसोढा सहनशीलः
 सुनः किं विधा लीढं आस्वादि तं कोलं किंचिदुल्लयस्त्रं तदेव सीधुर्मध्यं येन। गूढप्रहर्षश्च कटमारणाकर्तुः रीढा अवमानना। द्रष्टुः कुलगृह
 दृढताया अविष्टानां न्यस्तशस्त्रेषु तत्तायुधेषु पण्डः निःसारः॥१२॥ प्राणा इति। अस्पृतीत्याः कृपाणाः वारणनां गजानां गणं समूहं असृणिस्त
 णिरहितं यथा तथा शृणाति शृङ्गि सायां मारयतीत्यर्थः। किं विधुः दर्पस्य बलस्य प्राणाः बहुत्वेन निदेशः। राणा एव शमनशिशुः तस्य पाणिर्हस्तः
 पाणी रणेति शरीरि तिदलेपेति दीर्घः। द्वेषणानां शत्रूणां द्विषद्वेषणदुर्द्वयमर्थः। कर्मणामूलकर्म। तूष्णीं शीघ्रं सत्प्रपन्नवारवाणं कवचं कंचु
 को मञ्जीवारवाण इत्यमरः तत्र वक्रराणं तत्र कुशलः। कीर्णं प्रसारितं दुर्मेषपांडुः सहं अविधिर्न। कोलं यत्प्रद्विषतां शोणि तं रक्तं तेन आक्रांतः

रामः

५

शक्तिः। त्वरकिरणः। श्रीसूर्यः। तस्य घृणयः। मयूः। त्वः। तेषां श्रेणिः। तस्याः। शाणः। चर्षणवाषाणः। अरुणश्रीर्यस्यसः। उद्गूः। उस्यापितः। ॥ १३ ॥
 तृप्पदिति॥ ॥ अस्मत्तदः। अरीनशत्रून्। त्वां लववत्। तृणेदिमास्यतीत्यर्थः। तृणहिंसायां। किंविधः। तृणं शीघ्रं रणाधिं संग्रामसमुद्रं तत्तीक्ष्णः।
 तरणेक्षुः। तृल्लवनतरयायोरिति तारः। उज्ज्वलः। किंविधं रणाधिं तृप्पतः। दंतिनएवकिंतीद्राः। पर्वतायस्मिन्सतयातं तरलतराच्चिरंचलाः। तरंत
 येषन्नयः। पदातयः। तएवभंगाः। तरंगाः। यस्मिन्नंतं। विधूरंतिः। तं गाः। येअश्वास्तएवआवर्तगर्तयस्मिन्नंतं। त्वंगंतः। तीक्ष्णाः। येअसयः। तएवतर्क्षन्ति
 मयोयस्मिन्निति तथातं। अनतिद्वलतशक्तयएवशुक्तयोयस्मिन्नंतं॥ १४॥ स्थूलमिति॥ ॥ अस्पर्शः। समृद्धः। खड्गः। सविधस्यानपिसमी
 पवर्त्तिनोपि व्यथयति। किंविधः। प्रत्यर्थिसौर्यैः। परिपंथिसमूहैः। वृत्तानियानिनेत्राणि तत्रअतिथित्वं नीतः। दृष्टइति यावत्। किंविधैः। प्रत्यर्थि
 सौर्यैः। स्थूलं स्थूलं दीर्घं दीर्घं श्वरद्भिः। असह्यत्वात्। प्रथितपृथुपृष्ठतः। विद्वत्सुक्ता निवीकृणानियेषां तैः। तीर्थमात्रं संमन्वानैः। अपार्थ्यनिद

ए. ८१ ६ ८
 र्थकं शिथिलरागकथापेवांतांतेतथातैः वेषधुनाकंपेनवर्षानि शस्त्राण्येषांतेतैः अतएवस्थार्त्तसंस्थांसं प्राप्तेः प्रथितः यः
 यास्तत्रचरंतीतिचरास्तैः महापथस्तमरणमिति ॥ १५ ॥ इत्यदिति ॥ ॥ असुष्यावद्गः दीव्यतेकीउतेकिंविधः दृष्टतयदोः वा ऊः स
 एवकालकूटदुमः विषतरुः तस्यतरुणादलंनवीनपत्रं। दर्पदंतावलेंद्रः हस्तीद्रः तस्यद्राघ्रीयः दीर्घदानलेखा। दरं ईषतदलितंविश
 णंदिलंयस्येवंविधं हं दीवरंतस्यद्रोणीमध्यभागः तद्धृद्देहोयस्यसतथाश्यामश्रुतियावत्। दीव्यतयतनैदाघमभ्यंदिनंउल्लकालम
 ध्याङ्कतत्रयः दिवसमणिः तस्यद्योतः प्रकाशः तेनदुःखेस्मादीप्तिर्यस्यसः। अरिस्तुदृशांविस्त्रीणं दीर्घदीर्घअतिमत्रदोः स्थं दुस्यस्यभा
 वस्तथातत्रददस्य ॥ १६ ॥ वैर्येति ॥ अस्यअयं वद्गः औद्धत्यभाजः रणधराणिचरणसंग्रामभूमिगतान्क्षीणान्धुनोकंपयति। किंविधः
 वैर्यस्यगुणस्यआधारयष्टिः। धृतंविबुधवधूनां देवस्त्रीणांसाध्वसंयनसः धाम्नांतेजसांधामाधिष्ठानं। क्रोधएवानलः तस्यधूमः प्रधन

रामः
 ६

संघामः तदेव रथवरः तस्य उद्गरः धूर्धरः भारवर्त्ता धीरादातः पुरुषः श्रेष्ठः तस्य दूर्धवा हाहस्तः भुजावा हेति स्त्रीत्वेन निर्देशः वीरो दानलक्ष-
णं रसने केलिकायां चतुर्धा पुरुषः वीरो दत्ते धीरललितो धीरशान्तो धीरोद्धतश्चेति तत्र कृपा वाणतिगंभीरो विनीतश्चाविकत्यनः। धीरोद्धतः
सविज्ञेयो रामो दास रथिर्यथेति। धरणि धरेण राज्ञा धृतः जीहिण धारा धरः अहेति अंगीकारे व्यंयं॥१॥ नानेति॥ अस्पन्द्यत्कृपाणः प्रधानचरन्तृपा-
नसंघामस्थितराजः निर्धुनीतेनितरां कंपयतीत्यर्थः किं कुर्वन्सन्मानानीके अनेकैः सैन्येनृपतिषु मध्ये न नमान् उद्धतान् नमयन् सन् आनता-
न नमान् अधिपत्ये निःस्वापत्वं सपत्नरहितं यथा तथा अनिधनं मरणराहित्यं नयन् शक्तिन किंतु नयन्। अनिभृतान् अगुप्तान् अलं अत्यर्थं नि-
धुलत्वं निर्मथन् दूरीकुर्वन् नित्यर्थः वैरिनार्यः शत्रुस्त्रियः तासां जनः समूहः तस्य नयनसरोजन्मनेत्रकलं जात्वा भिषायेणैकवचनं धाराजलेन
न्यकुर्वन्॥१॥ पासांतेति॥ ॥ अस्पन्द्यत्कृपाणः पौर्वापर्याजप्रवलाः ये परन्तृपाः तान् प्रवलपरन्तृपान् शत्रुराजः पितृमर्दयतीत्यर्थः॥ किंविदः

पादांतेपातुकाःपतनशीलाःयेक्ष्मापतयःराजानःतेषांपटलंसमूहःतस्यपरापीडःउत्कटशेखरःतत्रपुष्पाधिवामात्रपुष्पसौगंध्यात्पुष्पंती
 पुष्पाभवंतीपुष्पंथयालीभ्रमरपंक्तिःतस्याःभ्रमःभ्रांतिस्तां करोतीति कृत्यतेनेयत्पारुष्यंतस्यमात्रंअधिष्ठानं।पूजःश्रीसूर्यस्पष्टःयप्रका
 शःतस्यप्रतिफलनंविलासःतेनपरिप्राप्तदिक्षुदिशोवांश्चार्थेनसतया।अतएवअपूर्वः॥१८॥स्फारइति॥अस्यइद्वःएकःस्फूर्जतिदीप्तो
 भवति।किंविधःविधूतोधूननेशश्वत्थनिरंतंरंस्फिरतराःयेकीरणास्तैःस्फ्रीतःप्रकवटःमध्यंदिनार्कःमध्याह्नसूर्येतस्यस्फायत्तवर्द्धिस्तु
 यत्कीर्तिप्रतानंतस्यप्रतिफलनभराःद्विगुणभावास्तैःस्फारःदीर्घः।शौर्यवक्त्रेःस्फुलिंगइवस्फुलिंगःकणःविशेष्यपरताज्ञेया।प्रत्य
 धिनएवभूमितेषांवाभूमिःतस्याःफालःविदारकःअहिताःवैरिणःतेषांमाणःसमूहःतस्यअभाग्यंसएवचृद्धःतस्याफांदं
 फलंसमीकेसंयामेअभिमुखपतितानफेदुर्ज्वनूअफेरवःफेरुतामिति।अभूतेतिधिःजंबूकप्रायान्ज्वरन्तित्यर्थः॥१९॥विद्योक्तइति॥

रामः
७

अस्पवाहो हस्ते मंडलाग्रः खड्गः विलसति किंविधः वाङ्मूलक्याः विद्योका विलासः विद्योकलरुणंगी तगौरी पतौ इष्टे पिवस्त
 निवहलेति विद्योकस्त्वतिगर्वेण वस्तनीष्टे पनादरति। दर्पणो क्लेशः प्रवलः पलभरो ये धांते ये द्वेषिणस्तेषां बाला वलास्ता संघा
 षां क। नां अश्रुजलानां निदानं काराणं। वलभितरं इन्द्रः तदुपलः इन्द्रनीलपाषाणस्तस्या चिस्ति स्पविंडवी अनुकरणकर्ता प्रकाशो यस्य
 स० तथा वं हिष्ठः अतिशयेन वदुरिति पुनः किंविधः तीव्रशोचिः तीक्ष्णरोचिः सूर्य इति यावत् तस्य प्रसरस्ते
 न शबलितः चित्रितः चित्रं किमीरकलमाष शबलेताश्च कर्तुरइत्यमरः। इष्टार्थसिद्धेः वीजं उत्पादकं अं वरुंतः आकाशमध्ये वृद्धा
 अनेकधा आउं वरी ॥११॥ ॥ भास्वदिति ॥ अस्प अभिकः निर्भयः अथवा अभिक इव का भुक् इव रूपकं राणा भुवं संग्रामभूमिं अभितः स
 मंतात् भाति किंविधः भास्वतः सूर्यस्मास्वतः येगभस्तयः किरणाः तेषां व्यतिकरः संपर्कः तेन भृतया पूर्णयेत्यर्थः भूत्वा अभ्रांत रलेत्वा

ख-री

८

६

काशमध्वेभूयःवारंवारं संभ्रांति भाजं प्रमभृतां अहितं वं भूभुजां राज्ञां स्तं भमुद्रा ताटस्यं ददत् । भूमा भंगः पराजयः तदनं वातस्प अनभि
हः प्रसभं अभिपतंतः ये कुंभिनः तेषां कुंभाग्रभेदः तस्मात् उद्धृतं यत् अस्करं तेन भासुरा श्रीर्यस्य ॥ ११ ॥ मीमा मिति ॥ ॥ असुष्यमं
उलायः प्रमदाः प्रकृष्टमदाः ये नृपाः राजानः तेषां चमूः सेना तन्मोरणे माद्यति । किंविधः मेदिनी शानां पृथ्वी शानां अनमनं च नमनं च तयोमी
मांसापूर्वेति रविचारः समीके संग्राप्ते मानात् सा मुख्य भाजं मोक्षमार्गः । अहिमकरः श्रीसूर्यः तस्य मयूखाः तैः कृत्वा अतिअत्यंतं माद्यंतः
मरीचयो यस्य सः मंदं मंदं मदां वाः ये द्विरदा तेषां मद एव मषी पटः तस्य मात्सर्यं द्वेषः तेन मूर्च्छा तीक्ष्णता मूर्च्छाः कायो यस्य अतिश्याम
शरीर इति यावत् ॥ १३ ॥ पाणिमिति ॥ अस्य सायकः एवञ्जः शरीरे च सायक इत्यमरः । जयति । किंविधः यस्मै सः लोकत्रयात्तौ त्रैलोक्यगमने वि
षयसप्तमी अतिशयोक्त्या स्त्रीति तथा यानं वाहनं । अस्मिन् एव चाश्वर्ययज्ञः तस्मिन् रूपः यज्ञस्तंभः युधि युधि संग्राविजयं यास्यतः इति य

साइटीयः अतिदृढं युगं। युगस्य वोढा तद्वहति। अथ युगं सा संगमिति यत्। यत्नाय विजये युयनाथाः गजाः तेषां आयता विस्तृता। या
 कटयुगली। गंडस्थल युगं तां दारयन्। यातया मान्गतरसान् पोधान् अस्पन्क्षिपन् दूरी कुर्वन्नित्यर्थः। अमायः निः कपटः ममता
 शून्यो वा। जयमुषां जयवतां नायकः सुख्यः॥१४॥ राष्ट्रद्विडिति। अस्पकुठारः यजति। राष्ट्रदीप्तौ। किं विधः। राष्ट्रं द्विवंति ते तथा द्विपिणः
 त एव वासराः दिवसाः। तेषां रजनीनां शकलात्। छद्मिका रदिति डीपः। अतो रज निरपीति रायकुटः। अचरमा प्रथमा। वीरास्त एव शा
 ईलाः तेषां संख्या रेखा गणनारेखा। रोदांतरालिया वाष्ट्रिर्वीर्ये रणरसिकाः। ये रिपवः तेषां उक्तं कटं यत् रक्तं तेन संसक्तः सारः
 स्थिरं शोयस्तेति सतथा रुद्धः। अचरो धितः अरति प्रचारो येन सः। अरं अत्यर्थं हस प्रवेगेन करिणः गजाः तेषां करः। मुंडादंडाः करद्वयं
 उस्थलानि तान् दारयन्। अतिसारः अत्यंत बलः परस्परविधौ वैरिसंग्रामकर्तव्यतायां रक्तधारः॥१५॥ लक्ष्मीति। असुष्यमंडलाग्रः क
 लहे संप्रामे कालरात्रयमवत विलसति। किं विधः लक्ष्म्याः लीलापधानं कलिः कलहः तस्य कुलं समूहः तस्य निलयो ह्येषः गृहसंनिवेश

ख.टी. पृथिवीशाः तैर्लक्ष्मणैः लायस्येति सः लूनाः छिन्नाः ये व्याले भगंडाः उन्मत्तगजगंडस्थलानि तेभ्यश्चलं तिया नि अलिपटलानि भ्रमरसं
 घाः तैर्लालितः विद्विड्लोकाः शत्रुजनाः तेषां अस्मून् प्राणान् लेलिहानः अतिशयेनास्वादकः ॥ १६ ॥ वलादिति अशुष्प एवजः वरेषु
 षे विग्रहे संग्रामे विशिष्टं महान्तं वैरिवातं शत्रुसमूहं विवशपतिमारयति किंविधः वलद्विः संचरद्विः वीरवर्गैः वैष्णवात्मानिर्लज्जता
 तर्सेवीक्षिता श्रीर्यस्या किंविधैः वीरवर्गैः वारवाणैः अंगत्राणैः कंचुको शरवाणो स्त्रीत्यमरः तैरावृताः विपुलवलावलाः विग्रहाः शरीरा
 णि येषां ते सथातैः अतिविकराला गतिर्यस्य सः विस्फुरन् वीतशोकः निर्भयः वारंवारं विवस्वतः श्रीसूर्यस्य व्यतिकरिता मिश्रिताया
 रुक्तया व्योम्नि आकाशे विद्योतमानः दीप्त इत्यर्थः ॥ १७ ॥ श्यामेरिति एतदीयः कृपाणः शम्भूरणशिरसि अशंकं निःशकं शृणोति
 मारयति शृङ्गि सायामिति धातुः किंविधः श्यामेः अंशुप्रकांडैः प्रशस्तं शुभिः प्रकांडमुद्धतह्रजौ प्रशस्तवाचकान्यमुनीत्यमरः दिशिदि

रामः

॥

शिष्यतिदिशंस्वान्स्ववाशतशः बहुचेत्यर्थः दर्शयन् पुनः शृणोतीति वा एतां शास्त्रवाणामवैरिणामसमूहैः शमनः यमः शमने यमराद्यमइत्यम
 रः । तस्य शिष्यतया तत्पुत्रभावेन वीक्षमाणः दृश्यमानः संहारकत्वादिति भावः । शांतागताश्रान्तिः श्रमो यस्य । जगति नृशंसान्घात
 कान् शकलयन् खंडयन् । आश्रितानां शरणपः शरणाय योग्यः शांतः तीक्ष्णः ॥ १५ ॥ षाडिति । एषः अमुष्य कृपाणः श्रमः कृपाणः
 विद्वेषाणां वैरिणां खंडं समूहं सपत्नारिद्विषद्वेषाणदुर्हृद इत्यमरः रुषा क्रोधेन परिकषति कषविलेखने घर्षयतीत्यर्थः किंविधः
 षाडुप । स्वाम्पमात्यसुहृत्कोशदुर्गराष्ट्रवलानि चेति । तस्य द्वेषिवृत्तं येषां ते तान् स्वाभिलाषे स्वमते निषन्नान् पाखंडान् नास्तिकान्
 जागतिकलषयन् । दुष्टैः विषमं यत् विषंतं हंतीति उद्धते द्विषति परुषः कठिनः । पुष्टः पः वा षः पक्षी तस्य छदः पक्षुः छदः शुमानित्यम
 रः तद्वत् श्रीर्यस्येति सप्तथा ॥ १६ ॥ ५ हणः धर्षकेषु --- मर्षणः सहनशीलः न मे द्विषत्यपि षंडः सौम्य इत्यर्थः अनमति ५२ समिति । अस्पृष्टा

ख.टी

१०

यत्कः खः साहस स्वउद्योगस्य संपत्त्या सरभसं सवेगं सर्वतः स्फुरति किंविधाः सतसारेः संपूर्णः पुनः स्वरगाणां देवानां सरणिः मार्गः गग
नामिति यावत्तत्र समावर्तिनीनां सौरीणां सूरस्य इमाः सौर्यः तासां द्युतीनां कांतीनां संप्रसारैः समसमयं समकालं सन्नाम प्राप्ते जः
सहस्रेण सः संग्रामा ये स्वरगाणा युद्धपुरोगामिनां समितिषु समासहसा अतर्कितं साधसंभयं भीतिभीः साधसंभयमित्यमरः संद
ानः ददातीति दानः समुपसर्गः ॥ ३ ॥ हालेति अमुष्य खड्गः महीद्रा नृराजः उत्सी हातुं इति मारयति किंविधः मोहं स्पृहयंति ते मोहस्पृह
अज्ञानवन्तः ये असवः प्राणाः तान् तृणमिव जगतां हाला मद्यां अनेन सा दाता यंजिता मोहस्पृहेति भिन्नपदे हाला विशेषणं वायुनः किंविधः श
कुम्भेः शत्रव एव भूमिः तस्यां हलः विदारकः चपरं अहं महमिकया अहं पूर्वमिति विग्रहेशरीरे इहाः वांछाः स्पृहे हातुं च्छेत्पमरातन्व
तं विस्तारयतां हेयः तत्क्रुं योग्यः हाला हलः विषं असंमत इति व्यज्यते । हंत इति विदेहा हेति दुःखितवच

रामः

१०

नंत्या। हस्त्या अहि तपत नया वैरि सेनया कंठे गती तः। ग्रहवति हस्ता हस्तिकतया वृत्ते कलहे दुःसहः सोढुमशक्यः॥ ३१॥ ज्ञेयमि
ति॥ अस्य कृती स्वद्रुः। एण शिरसि विज्ञानां शात्रवाणां वैरिणां स्वस्यात्मनः वैज्ञानिकत्वं ज्ञातत्वं ज्ञापयति दर्शयतीत्यर्थः। किंवि
धः॥ इति मुदितमतिः इतीति किमू॥ प्रज्ञावति प्राज्ञः स्यादिति। ननु निबुद्धा प्रतिज्ञातदेव प्रकुर्येति। सुबहु ज्ञापि सर्वज्ञोपि ज्ञः बु
धः ज्ञेयवस्तु सा कल्पतः सामस्त्यतः किलेति श्रूयते ज्ञातुं किं प्रभवति नेत्यर्थः तस्मात्तज्ज्ञानं इह लोके स्वपुष्पोपमं नास्तीत्यर्थः
हीति निश्चये। ततः ज्ञाततादुरया तादुरगता॥ ३२॥ दीराधिरिति॥ अस्य को दोषकः दा एण विवत् विधुल्लतेषु अलक्ष्य
पि अंतरिक्षे आकाशे अलक्षि किंविधः लक्ष्यः यः न क्षेपेता वंद्यस्तस्य दापितं मल एव यशयेन स तथा दोषहीनः। दीराधिरि
वदीराब्धिः रूपकं दीणानां दा एण स्पुल्लं स्य जनकतया उत्पादकतया कल्पवृक्षाः। नदीणां अदीणां शिवापरिजातः। य
ज्ञाततया॥ दीणां पृथिव्यामद्भुतं यै विपदास्तं पादो यकतः। अभिमुखं यतश्च तस्य वक्षः तत्र क्षेपं आद्यातः तस्मादु
तैः॥ कैरिति यावत् विशेषणादिशेष्यप्रतीतिरिति वामनः दीवः मत्तः॥ ३३॥ यस्यैक इति। यस्य लक्षणः बहुधा बहु प्रकारः

आश्चर्यपात्रं अस्तीति शेषः । इतीति किम् एकोपि अद्विधः करकलितः हस्तं धृतः अनेकसंख्यैः रणशिरसि संयामसस्त
 कुकुभां दिशं प्रांताः तदिगंताः तत्र विश्राताः गर्जमध्याः गतविरो भुवि श्वश्रे इत्यमरः तत्र स्थैः सपत्नैः सर्वतः वीक्ष्यमायाः पु
 नः अनवरतं निरंतं ध्वंशैलाः पर्वताः तेषां स्वप्रांताः ४२ । उचितां आत्मनः काशगुप्तिनिःशंकं गाहमानः शक्रैः
 काशः मुहुर्लः तस्य मध्यास्थितिरिति आश्चर्यपात्रं ॥ ३४ ॥ वंश इति अमुष्मासो खड्गः अपूर्वः धूमः जृम्भते विक
 सति किं विधः प्राभंजने प्रभंजनस्यायं प्राभंजनः तस्मिन्ने गेयि न प्रपतति गच्छतां स्युः । अन्यः धूमः वायुवे
 गेन प्रपतति चलो नैव अपरस्तु चलो धाराधराणां मेधातां हृदे समूहे ॥ अष्ट्युजेषु लीनो ॥ अपरः मेधेषु नीलो
 भवति ॥ चयनपरिविधये स्वस्य अग्निः हेतुः अन्यः धूमः इदं शोभनं यनपयगतः सन्नाश्रुणां निदानं ना ॥ अन्यः धू
 मः अश्रुनिदानमिति ॥ जा ३ इति कदाचित् छिन्नमूलं न अन्यच्छिन्नमूला भवति अतएवापूर्वत्वम् ॥ ३५ ॥ निरिति ॥
 अस्यासौ कृष्णकृपाणः वेधशीलां वैशिणं अनीकिनीनां उचितकृतो अपूर्वः शमनो विष्टुः यमबालक इव जृम्भते ॥

श्रीरा

लो

शमतोयमराड्यमइत्यमरः। किंविधः भीषणानांसदसिनिष्क्रंयः कंय रहितः किंवा न्यत्र। तारश्चेति आसो ज्वलसो ज्वल
सुभ्रभावेन त्रिजगति कत्रये विश्रुतस्य ख्यातस्य वृद्धस्य पूर्वाजिति स्य यशसः जनयिनो उत्पादकः। साहसानां जन्मभूः
पुनः प्रोढानामपि अनीके वृंदे गुरुकृपं देष्टुं। ठचित कृताविति यदं देहली प्रदीपन्यायेनात्रापियो जनीयमू॥ ३६॥ उदिति॥
अमुष्यतीक्ष्णः कृपाणः अयुर्वः भुज एव भुजगः सर्पः तस्य फणः फणा द्वयो रित्यमरः॥ संख्ये संग्रामे प्रंखति। किंविधः स्व
न उत्साहात् फुल्लः किंस्मत्वारिषु वृत्तिगणं आजिष्टुं संग्राममध्ये इत्यर्थः फुत्कारानृत्या जयित्वा निजं तां पुनः किंवि
धः तेषां शत्रूणां असवः प्राणाः त एव सतनगाः वायवः तेषां तृत्यायत्तपानं प्राशेन तस्य क्रमस्तेन नित्यपुष्टः स प्याणां प
वनादीनि तिनो मसान्वयं सर्पाणां मणिरपेक्षितः। पुनः शत्रूणां कालखंडांतरयत्पलमां संतस्य शकुलं तद्रूपकल्पं दध
नः धत्ते सौदधानः॥ ३७॥ सांद्रेति॥ एतदीयः कृपाशः दोस्तमालः बाहुरेव तमालवृक्षस्तस्य प्ररोहः संग्रामस्य अ
र्थांतरं देवांतरीयं दीपं दीपोस्त्रियामंतरीयमित्यमरः तस्मिन् विलसति किंविधः सांद्रायाश्चाप्याकांतिः तस्याश्चायादाविस्त

तलरात्रेः कालिका कन्या ॥ ४० ॥ प्रत्यर्थीति ॥ अस्यास्वद्वः जयति सर्वे त्वर्षेण वर्तते किंविधः जयश्रीः जयल
 स्मीः तस्याः पाणिग्राहं पाणिग्रहणं चिकीर्षुः कर्तुमिच्छुः पुनः रसवतां रागवतां अग्रणीः अष्टः पुनः प्रत्यर्थिभिः ये दमाः
 पतयस्तेषां प्रतितनु प्रतिशरीरस्तंभश्च विस्वरस्य भावन्यैस्वयं कं पश्यस्ते दश्यतान् नृजिनयन्सन्समिन्मंडपे संग्रामम
 डपे समित्संग्रामसमयोरितिकेशसारः ॥ विवर्णस्य भावः वैवर्ण्यं भ्रष्टं प्रलयश्च नष्टं तनातेषां समाहारतमपि जनय
 संघादयन् स्तंभः स्वेदो यरोमां चः स्वरभंगश्च वेपथुः ॥ वैवर्ण्यं भ्रष्टं प्रलयप्रलया इत्यष्टौ साष्टिका इत्युक्तेः पुनः किंकृतः च
 डं प्रवृंडं तेजो यस्य स तथा ॥ पुनः इति महाश्वयंपोत्रं इतीति किं स्वागं स्वशरीरं समुद्यत्युलकं प्रादुर्भूतधत्तेयः पाणिग्रहण
 कर्ता तस्य स्तंभादयः सात्विकभावाः भवंति अत्र तु अन्येषामिति एतदाश्वयं ॥ ४१ ॥ निकोषेति ॥ अमुष्य समरे जैत्रः जयशीलः स
 कृपाणः स्वजयति ॥ सर्वे त्वर्षेण वर्तते ॥ सकः यत्र यस्मिन् निष्क्रोषे पिधानरहिते सति द्वेषि प्रष्टाः वैरिप्रथमाः प्रष्टो गगामी
 त्यमरा मूर्ध्नि स्तके करकमलकृतं कोषं मुकुलंधारयति स्म किंचान्यतस्ती यः द्वेषिप्रष्टुसंबधी कोषः आगंगारं अलं त्र

त्वर्थसंचितः एकीकृतः अलंकारं नाशं अमृतवहारां भोजय श्रीः यस्य खड्गस्य धारा तस्याः अंभः पानीयं तस्य जयश्रीः
 अस्या त्ररात्रोः अन्यं न श्लिष्येयं इति नियमितधीः निश्चितबुद्धिः कोशांगोपनवस्तु उच्चैः अधासी द्वे दाने प्राशनं च कोरेत्य
 थः ॥ ४२ ॥ सांद्रा मिति ॥ अमुष्य कृपाणी समिति संग्रामे मृगदृशः सीमतो ह्येखरे खवसीमतः केशपक्षितस्तदुल्लेखरेखरे
 तत्कृपकं इंधेदीप्ता भवतीत्यर्थः ॥ किंविधा कुंतला जांबलानां मध्ये सांद्राः ये अंभोदाः मेघास्तेषां अलिरामायाद्युतिः कांतिः
 सेवहसितं मुखे यस्य सा सीमतं पक्षे कुंताः कुंतलाः नामैकदेशेनामस्मरणं वलाः केशाः वलवालो केशपय्यायो पुनः वि
 ध्यदाभा कातिर्येषां ते च तेर्मधदिपदाः मत्तगजाः तेषां करिणी गंडस्थले तटी तस्याः रक्तं तदेव सिंदूरं तेन पूणा ॥ पुनः कि
 भूतानिः सीमं मर्यादा रहितं यत्पार्श्वद्वितयं तस्य नियमनैः उज्जिह्वानस्वरूपा सीमं तरेखापि उभयपार्श्वे नियमनैः उज्जिह्वा
 भवरूपा भवतीति जातिः ॥ ४३ ॥ उर्ध्वमिति ॥ अस्य सतीक्ष्णः कृपाणाः जयति सर्वे किं एव तत्ते सकः शत्रुप्रवीराः वयश्च
 सा वस्य बहुस्वनं यं कृपाणां श्येनं मन्वते मानयंति किंविधं श्येनं उर्ध्वं प्राकाशे रविरुचि विषरेः सूर्यकांतिसमूहैः स्फुरं

श्रीरामः

त्वादी म्यामंडलं विवदशयितं ॥ पुनः किं विधं अस्त्रेण रुधिरेण शोणं निशितं रं भ्रमति तीक्ष्णं कोणं एकदेशं वंचुसूचीमि
 त्वादिभ्राणं वंचास्तीभ्राणात्वात् सूची साम्यं शयेन वंचुः शोणेति जातिः ॥ रं हो भूमीवेगबाहुल्येवर ए सिरसि प्रपितुं पतितु
 मिच्छंतां किं भूताः प्रवीराः वयश्चामुह वारं वारं कंपताः कंपयुक्ताः वयोपि कंपनं स्वभावाः ॥ ४४ ॥ उन्मज्जान्निता स ए
 षः अमुष्य खड्गः प्रधानं भुवि रणभूमौ समुज्जंभते सकः शत्रुवीराः यदंभोर्तुलं भ्रशनिदंभो लिरशनिर्दयोरित्यम
 रः मन्वते ॥ किं भूतं यदंभोर्तुलं विंध्याद्रिः विंध्यपर्वतः तत्स्य द्विनेः येदं तावलाः स्तथा बलं सैन्यं तस्य करटाः गंडस्थ
 लानि तां कोटिशाः ॥ अनेकशः कट्टयन्तं विदारयंतं ॥ किं विधानं दंतावलकरटान् उन्मज्जतीयादानधारातस्याः जलं
 तस्य बहलासरी प्रवाहस्तगाजजंरान् ॥ पुनः कुरु कल्पान् शिखरं नृपान् ॥ पुनः कथं भूतं दंभोर्गर्ला जननघनगति
 लोकनेत्रमार्गं आहसन् अपद्रुतानं आच्छेदयंतं ॥ ४५ ॥ कालीति ॥ अमुष्य तीक्ष्णरूपाणीदृशं कालस्य यमस्य तज्जनी
 चंगुली उज्जिहीते ॥ गच्छति किं विधा कालाय सस्य इमे कालाय सीयाः कालाय संलोहंतेः सारभागेः निर्मिता अतए

१५
 वकालीरपामाक्रिंविधैः सारभागेः पटुजरठतैरेः अतिवृद्धैः पुनः किंविधापर्वद्येन श्लिष्टा। स्फुटपुलकवतीसर्वतः कं
 पमानाउन्मीलन्ती अहितधरणिभुजौ विरराज्ञांतजनीमुत्कीर्यंतीतजनांकुर्वती। अनादरेषष्ठी। अकालीर असमयेकलः
 यः तस्यव्ययगमः प्राप्तिः तस्मिंश्चुनासुवका॥४६॥ दूरादिति॥ सेतुध्याहारः एतदोपाकृपाणीसुतशैविलमति। साकायाकृपाणीच
 मयानस्थितानाविमानमार्गस्थितानां व्योमयानं विमानोक्तीत्यमरः देवानां हृदैः समूहे प्रातिपक्षे भवाः प्रातिपक्ष्याः शत्रवः
 द्वाभूतः राजाभः तेषां वर्गस्य समुदायस्य पृष्ठे लुठंती वेणी व आलोच्यते दृश्यते कुत्रेत्यपेक्षाया माह रण शिरसि। मर
 वशिं वां। किंभूतस्य प्रातिपक्ष्यद्वाभूद्वर्गस्य दूरात् एन कृपाणीपतिं जिघां सोः हंतुमिच्छति स तथा तस्य। अहमहमिति
 या अहं पूर्वमहमि का तथा धावतः किंच सरिति शीघ्रं भीत्या नयेन वै मुख्यं भजतीति वै मुख्यभाकृतस्य निकटतः तः ॥४७॥ त
 कालमिति सः अमुष्यजेतः कृपाणः समरे जयति। स वै किं कर्षेण वर्तते सकः यं कृपाणं लोकाः प्रसिद्धिनिः ये समायती
 राः राजानः तेषां स्फुटमुकुटशिखाः मुकुटाग्राणि तेषां शीखरीभूतः मुख्यभूतः यः नीलग्रावानीलक्याघाणः तं मेतिरे। तत्र
 तात्किंभूतं ग्रावाणं तं यत्ननकं सुवर्णं तन्मये वृंतदेशे मूलप्रदेशो वृंतं प्रसवबंधनमित्यमरः सर्वतः सर्वत्र गाढगाढं

प्रत
 १५
 १४

^ॐ
 अथ गोघनं ज्ञानं प्रधनं विद्यमरः समुद्रमते सकलं प्रज्ञावतां बुद्धिगतां आदिमत्स्यः मत्स्यावतारः श्रीकृष्णः तत्त्वतिथिः
 गङ्गाकीलात्मा यंतराले उदकमध्ये ययः श्रीलात्मा मत्स्यमिति यमरः पक्षे कीलानं रक्तं तत्रानंतराले तन्मध्ये शोणितं ययः
 यमरः प्रतिविम्बद्वयकाले ययचरत् अगच्छत् गतिमन् एण योरिति किं विधः प्रत्यर्थविशी स एव शंखस्तन्नामान्त्रस
 संभ्रमात् आदरात् सांजीहीर्षुर्हर्तुमिच्छुः किं विधः शंखस्था तं पुनः अकृतिविषयः वेदविषयः तं हरतीति हरस्तं पक्षे कर्ण
 महाराः पुनः किं विधः नाग्रतः अविदितालस्यः निःसीमः मयत्तिरहितः वेगातिशयः तेन दलितः आयोधनमेव ज्ञान
 संग्रामसमुद्रः तस्य मध्ये येन स तथा ॥ ६ ॥ अत्रांतमिति स एतदीयः कृपाणः जयति सकलः यः प्रज्ञावता इति ॥
 पुनः कृतवर्त्तनं राहवेः तज्ज्ञानं जनयति किं विधः अज्ञानं निच संतं नारता आतमित्यमरः पुनः शंखं कुरुष्वेत्यमरः
 यमरः कृतवर्त्तनं राहवेः तज्ज्ञानं निवासत्वेन स्निग्धा जंबालयुक्ता कर्णयुक्ता शोवाले युक्ता वा मूर्ति स्थिता आ
 नंदक विधा नतः कृतवर्त्तनं तयान्तिग्धं न जालामेदकामूर्तिर्यस्य स तथा जंबालः शोवलेयं के जंगले मेदकरति
 नाय दरादिः तस्य उक्तं यदंगं शिखरतस्तज्ज्ञानं संसरोः तद्विभवः यत्तत्कारः आचारशब्दो ज्ञान

५४
१८
१८

॥ १ ॥ धाराजानः तेषां उन्नतांगानि मस्तकाः तद्व्यातिकरविभवाः सौम्यैकसामर्थ्यात् उद्यत्स्वराकारेण तेन भीमः पुनः ॥ १ ॥ धारा
रत्नं धारा रुष्पांसीकाठिन्यश्चक्रः स्फुटमहिमामहान् विग्रहो दिहः विरोधश्च यस्य सः ॥ ६३ ॥ उन्मीलदिति ॥ स एतदीयः
कृपाणः जयति ॥ सकः यः मूलकाडः आदिवराहः ॥ तल्लीलां कलयति अंगीकरोति किं विधः ॥ उन्मीलतीमासुराश्रीयस्य सः
पुलकयुक्तं वपुर्धस्य सः ॥ क्रूरः यः दंडाप्रकांडः प्रशस्तस्तम्भः तत्र स्फायतवर्द्धिलुपतदीपिवत्तीनां कातिविस्तार
प्रत्यर्थिनः विरोधिनः तेषां सैन्यं तदेवां बुधिः समुद्रः तस्य पयसि जले मग्नो मेदिनीहृत्तात् उद्धृष्टुर्मुकुटः ॥ ६४ ॥ दुः
प्रेक्ष्ये रिति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः नारसिंहीनरसिंहस्य यं नारसिंहीनां भ्रातिजनयति ॥ किं विधः ॥ अ
भिप्राते जसांचक्रवालैः रोदोरोकांतरालं श्रुवानः व्याप्रवानः पुनः त्रिजगति क्रूरत्वस्य एकपात्रं न परिच्छिन्नं शक्तिस्वरूपं
यत्प्रसन्नतया ॥ किं विधेः ॥ अविष्ठांचक्रवालैः दुःप्रेक्ष्यैः दुःखेन प्रक्षितमराक्यैः पुनः अन्यतेजसां प्रतिहतिर्नाशः तत्करणैः तत्का
रणैरित्यर्थः ॥ पद्मश्रवतीः विकटसराश्च तत्सन्निभैः तद्गुणैः ॥ ६६ ॥ नोदेन्येनेति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः वि
प्रेषु भुवनेषु विष्टं भुवनं जगदित्यमरः इति ॥ अपूर्वत्वं सर्वत्वं सर्वोद्भवत्वं च वा मे न इत्यमरः प्रथयति रत्ना पश्यति ॥

॥ १ ॥ धाराजानः तेषां उन्नतांगानि मस्तकाः तद्व्यातिकरविभवाः सौम्यैकसामर्थ्यात् उद्यत्स्वराकारेण तेन भीमः पुनः ॥ १ ॥ धारा
रत्नं धारा रुष्पांसीकाठिन्यश्चक्रः स्फुटमहिमामहान् विग्रहो दिहः विरोधश्च यस्य सः ॥ ६३ ॥ उन्मीलदिति ॥ स एतदीयः
कृपाणः जयति ॥ सकः यः मूलकाडः आदिवराहः ॥ तल्लीलां कलयति अंगीकरोति किं विधः ॥ उन्मीलतीमासुराश्रीयस्य सः
पुलकयुक्तं वपुर्धस्य सः ॥ क्रूरः यः दंडाप्रकांडः प्रशस्तस्तम्भः तत्र स्फायतवर्द्धिलुपतदीपिवत्तीनां कातिविस्तार
प्रत्यर्थिनः विरोधिनः तेषां सैन्यं तदेवां बुधिः समुद्रः तस्य पयसि जले मग्नो मेदिनीहृत्तात् उद्धृष्टुर्मुकुटः ॥ ६४ ॥ दुः
प्रेक्ष्ये रिति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः नारसिंहीनरसिंहस्य यं नारसिंहीनां भ्रातिजनयति ॥ किं विधः ॥ अ
भिप्राते जसांचक्रवालैः रोदोरोकांतरालं श्रुवानः व्याप्रवानः पुनः त्रिजगति क्रूरत्वस्य एकपात्रं न परिच्छिन्नं शक्तिस्वरूपं
यत्प्रसन्नतया ॥ किं विधेः ॥ अविष्ठांचक्रवालैः दुःप्रेक्ष्यैः दुःखेन प्रक्षितमराक्यैः पुनः अन्यतेजसां प्रतिहतिर्नाशः तत्करणैः तत्का
रणैरित्यर्थः ॥ पद्मश्रवतीः विकटसराश्च तत्सन्निभैः तद्गुणैः ॥ ६६ ॥ नोदेन्येनेति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः वि
प्रेषु भुवनेषु विष्टं भुवनं जगदित्यमरः इति ॥ अपूर्वत्वं सर्वत्वं सर्वोद्भवत्वं च वा मे न इत्यमरः प्रथयति रत्ना पश्यति ॥
॥ १ ॥ धाराजानः तेषां उन्नतांगानि मस्तकाः तद्व्यातिकरविभवाः सौम्यैकसामर्थ्यात् उद्यत्स्वराकारेण तेन भीमः पुनः ॥ १ ॥ धारा
रत्नं धारा रुष्पांसीकाठिन्यश्चक्रः स्फुटमहिमामहान् विग्रहो दिहः विरोधश्च यस्य सः ॥ ६३ ॥ उन्मीलदिति ॥ स एतदीयः
कृपाणः जयति ॥ सकः यः मूलकाडः आदिवराहः ॥ तल्लीलां कलयति अंगीकरोति किं विधः ॥ उन्मीलतीमासुराश्रीयस्य सः
पुलकयुक्तं वपुर्धस्य सः ॥ क्रूरः यः दंडाप्रकांडः प्रशस्तस्तम्भः तत्र स्फायतवर्द्धिलुपतदीपिवत्तीनां कातिविस्तार
प्रत्यर्थिनः विरोधिनः तेषां सैन्यं तदेवां बुधिः समुद्रः तस्य पयसि जले मग्नो मेदिनीहृत्तात् उद्धृष्टुर्मुकुटः ॥ ६४ ॥ दुः
प्रेक्ष्ये रिति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः नारसिंहीनरसिंहस्य यं नारसिंहीनां भ्रातिजनयति ॥ किं विधः ॥ अ
भिप्राते जसांचक्रवालैः रोदोरोकांतरालं श्रुवानः व्याप्रवानः पुनः त्रिजगति क्रूरत्वस्य एकपात्रं न परिच्छिन्नं शक्तिस्वरूपं
यत्प्रसन्नतया ॥ किं विधेः ॥ अविष्ठांचक्रवालैः दुःप्रेक्ष्यैः दुःखेन प्रक्षितमराक्यैः पुनः अन्यतेजसां प्रतिहतिर्नाशः तत्करणैः तत्का
रणैरित्यर्थः ॥ पद्मश्रवतीः विकटसराश्च तत्सन्निभैः तद्गुणैः ॥ ६६ ॥ नोदेन्येनेति ॥ स एतदीयः कृपाणः जयति सकः यः वि
प्रेषु भुवनेषु विष्टं भुवनं जगदित्यमरः इति ॥ अपूर्वत्वं सर्वत्वं सर्वोद्भवत्वं च वा मे न इत्यमरः प्रथयति रत्ना पश्यति ॥

यः दैन्येन दारिद्र्येण नो अभिभूतः पराभूतः च परं यः बलिविभवं बलिसामर्थ्यं प्रपदेशात् तव्या जातः अहाषीति अहसदित्य
र्थः अन्येभ्यः इतरेभ्यः स्वस्तिकोऽस्वस्तिके कर्तानां न स स्वतीति चतुर्थः पुनः यः परिगणितैः विक्रमैः संप्रतीतानां बह
विक्रमवानिति भावः माया संवृतस्यात्मानो ममात्मा शून्य इत्यर्थः यश्चैनं नमति नम्रो न भवति पदव्यासभा का
तएवान्यायेदायापुर्वत्वं ॥ ६६ ॥ पारुष्यस्येति अस्य सजेतः कृपाणः जयति सकः यः प्रजामदृष्टान् नमं इहैवे
धत्ते धारयतीत्यर्थः किंविधाः पारुष्यस्य काठिन्यस्य एकं पात्रं किलेति अयं तेन कलंयत्परदात्रे तस्य सत्तानं वंशान्त
पारः मारुणं मासुः घृज्जगशत्रूणां शत्रो वा उच्यते स हस्तैर्बाहू सहस्रं तस्य व्यापनयनं दूरीकरणं तत्र पदः कुशलो भिन्न
भूमृद्विशेषाः राजविशेषाः येन स तथा बाहो माजो हस्तवती वरिष्ठे रपि श्रेष्ठे रपि भुवनगुरोरायकस्य सन्निधानं
तत्रैधृष्यः अदर्शनीयः जामदग्न्यपक्षे भवनगुरोः शिवस्य सन्निधानात् तत्रैधृष्यत्वमाहृणाय इति प्रतीत्य
पाणः जयति सुतरामिति शयेन सकः यः लोके शुभ्राश्चर्यरामद्वयं रामः रामा द्विलक्षेणात्वेनाश्रयमावर्तयति

अस्यनेसो। आसः तन्मा श्रीरा।

लोर्विशदयति॥यः कौल्यात्रिकारीत्यनेनविचक्षमतःकोपयिवांयत्तकथावैविधःतेषांअतिकारीविद्युतनिवृत्ते
श्रीहरवाणंअनादरेषष्ठीसप्रदृष्ट्यःहृदयैरास्यस्यसुसुबाहुयैनेराभताहृभिन्नःयःविश्वस्यैजगत्तन्मा
तेषांअरामनःअनादरःतेनप्रकटितःविभवोयेनसःवामस्तुशोकस्तद्व्यासंकासुर्कंतमाशीपुनःदेवानां
भूमःरक्षाजननस्तद्वेत्याविश्वामित्रमानकतेतिप्रसिद्धपुनःयःसङ्गःअशंकाराःदुःखकत्रीरःतेषां
मः॥हृद॥किमधति॥अस्यजैत्रःसकृपाणःजयति।सकःयःकतारातिप्रतीतिश्रीहृत्प्रतीतिनृजयति॥३॥
विश्वविधिःविधिःयःश्रीभोदःमेघनद्विरामयतिःपुनःश्रीभोदःमेघनद्विरामयतिपुनः
मित्रमित्रगोपालकानामित्राणिगोपालकाःगोपानःपक्षेमित्राणिगोपालोपगोपालकःतेषांवृद्धे
राणःविश्वविधिप्रतिदिशंबुद्धधोबहुप्रकारंविंविताःअशेषलोकापस्मिन्सतथा।स्वगस्त्रीएवंअभीष्टंशपु
राणभुविसेग्रामभूमौखंडिताःअरातिवाणाःवरिशराःयेनेतिपक्षेखंडितःअरातिश्चासौवाणहृवाणसुरेयः
मत्ताति॥एतदीयःहृवाणसुनराजयतिसकःयःबुद्धिभ्रान्तिविधेर्किंविधःअधिसमिप्रांगणंसग्रामंप्रांगणे

न तस्मात्समायुक्तयोः आलोच्यमानः केचिद्वैधैः धीरैः सत्वं सारः सत्वांशश्च तस्य अधिष्ठानं तेन भास्वं सत्तनवः ॥ १ ॥
 धातेः पुनः किञ्चित् पुनः विनीताः बालाः विशवः श्रवणाः स्त्रियः तासु कथमपि विमुखः मारको न वतीत्यथ
 प्राजाप्याः श्रवणाः नोऽपु विमुखः पराङ्मुखः लोकातीतः सवधिकप्रभावातिशयः तस्मिन् महिमतः महिमत इति या तन्मि
 मे अहितः पक्षे शत्रुकामेषु आहितः सादरः ॥ १० ॥ मज्जतमिति स एतदीयः कृपाणः चिराय वह काल कल्कि विव कल्कि
 कः य दुःखिता नां दुःखानां आहिते ये ह्येव भूवत्प्रभा राजानः तेषां समाजं हरतु ह्यहरणो किं भूतः दुःखेति त्राहिरो ॥ ११ ॥
 निभयं भीतिः तदेव जलधिः समुद्रः तस्मिन् ययं तं धर्मराजं संक्षवात्सम्यक् लुतेः वेगात् ॥ ३ ॥ दधि धुः उद्धतुं मिच्छुः ॥ १२ ॥
 भुविसंग्रामभूतो निष्पत्तिवारभावन्तिः पिधानत्वं गतः कल्कि पक्षे निष्पत्तिवारः असहायः ॥ १३ ॥ कापनो दीशो कना ॥ १४ ॥
 य इति अस्य सज्जत्रः कृपाणः जयति ॥ सकः यः शक्र प्रतीतिजनयति ॥ यः त्रिलाक्यां सरभसं यथा तया अहितानां वेदि ॥
 गाजिया निगात्राणि कुलानि तेषां प्रप्रेषकं मेदे निष्क्रातः शक्र पक्षे सरभसाः संवेगाः महिताः श्रेष्ठाः उन्नताः उन्न
 २६५४ पुतिः प्रमेदे निष्क्रातः तत्पुः जिह्वः सुयशीलः कुत्र संग्रामसीत् ॥ प्रबलं यत् परबलं तस्य अरातिभावात् प्रतीतः रथ
 गिजः परः वज्रा रातिभावात् ॥ यत्पुः जिह्वः सुयशीलः कुत्र संग्रामसीत् ॥ प्रबलं यत् परबलं तस्य अरातिभावात् प्रतीतः रथ
 १२४३ नीतः वज्रा रातिभावात् ॥ यत्पुः जिह्वः सुयशीलः कुत्र संग्रामसीत् ॥ प्रबलं यत् परबलं तस्य अरातिभावात् प्रतीतः रथ

मासः

२०

२०

परादेः कः पद्यं। श्लोको यशसि पद्ये वेति कोशः ॥ १२ ॥ य इति ॥ अस्त्रसतीक्ष्णः कृपाणः मृधमुतिसंग्रामभूमौ जयति। स
के अस्त्रसंख्यतेजाः अतिदीप्तः आश्रयविक्रिः रूपकं श्लोकाध्याप्रविष्टोपिकर्णमभिप्रविष्टः श्रुतमात्रः अरिहृदि शत्रुहृद
आधिष्ठातृजातं जनयति उत्पादयति ॥ चक्षुष्यः सनेदृष्टिगोचरः क्षत्रमात्रं अत्र मात्रे पदं सा कल्पेदहति कैवल्ये वा क्षत्रम
त्रमेव नान्यदिति। आत्रगंधोपिनमनान्शिरीरयति किंचान्यत्तद्विद्वत्तद्विधारे जलं वैरीखद्वधारे वज्रं तस्य विलसन्नश्रुतः
दीप्यते अग्रे स्तेतद्विलक्षणत्वमित्याश्रयविक्रित्वमस्य ॥ १३ ॥ संग्राम इति ॥ अमुष्य निमित्तः तीक्ष्णः सजेतः कृपाणः
जयति सक्रः यः साक्षात् अंतकश्रीः यमश्रीः किंविधः संग्रामेषु देसंगतायाः मिलितायाः सरभसं विलसन्नयः
ग्रः खदः तेन उग्रः क्रूरः पाणिहस्तो यस्य एवंविधं प्रत्यर्थि क्षत्रं तस्य दृष्टिस्तस्याः समसयंततकालं क्रूरकर्मकृतं
अंतो नाशयेन सः कोलः श्यामः कल्पावसानस्य भ्रमकृत्। अविजनस्य शत्रुलोकस्य कर्मणां एकः साक्षी ॥ १४ ॥
थीति। अमुष्य सतीक्ष्णः कृपाणः समरे जयति सक्रः यः क्रव्यादराक्षसः कोणयः क्रव्यादित्यमरः। तद्विधि
धः प्रत्यर्थि क्षिमापतीनां प्रतिस्पर्हिष्वीपतीनां असुहरणविधौ प्राणहरणविधौ उल्वणक्रूरकमान्प्रत्यर्थक्रूरक

शश्वतनिरंतरं मांसं स्थिमज्जा च तेषां व्यतिकरः संपर्कः तद्धिमवातहरंदुःप्रेक्ष्यामृतिः यस्य स तथा संमृच्छिणीभव
 नृकिंविदुश्चक्रदुस्मयतश्चतजंबक्रंतं नशबलितः चित्रितः कालरात्रिः देवता तस्मिन्मादीतत्संतोषकता ॥७५॥ संग्रामेति ॥ स एत
 दीयः कृपाणः जयतिसकः यः जन्येयुश्च पाशिप्रतीतिं जनयति ॥ प्रवेतावरुणः पावनीत्यमरः ॥ सकः यः संग्राम एव उदन्वतः
 समुद्राः उदन्वानुरधिरित्यमरः ॥ तेषां प्राभवे पराभवे प्राभवस्तु पराभव इति द्विरूपः प्रभवति समर्थे भवति कस्माद्विमवात्मा
 मय्याति ॥ पुनः किं भूतः आत्फदतायाः काबंधस्तृष्टः शिरोविहीनशरीरसृष्टेः पक्षे उदकसृष्टेः ॥ शश्वन्निरंतरं प्रवल्गमदवशा
 त्बलानस्य एकहेतुः एककारणं पुनः प्रत्यर्थिभूताः पावकभूताः शत्रुभूताश्च हितिभूतः राजानः पर्वताश्च तथा अभिभ
 ताये अनंतधाराधराः खड्गाः मेघाश्च तेषां दाता ॥७६॥ दायो आतमिति ॥ अमुष्य सतीक्षाः कृपाणः समरे जयतिसकः यः वातभ्रा
 तिवायुभ्रमं विधत्ते करोति किं विधः ॥ अत्रांतं निरंतरं पुष्करांतं ॥ पिधानं मध्ये कृतवसतितया न त्रस्थित्या पांशुयातुानभिज्ञः रजः
 कणसंसर्गानभिज्ञः सर्वानिर्मल इति भावनयन्नेषुष्करं चोभतदंतः पातित्वा तूपां सुपातानभिज्ञः व्योमपुष्करमंबरमित्यम
 रं हो भूमावेगबाहुल्येन रिपव एव उर्वीधरा राजानः तेषां भुजास्त एव विपिनंतस्य उन्मूलने दृष्टः सारो बलै यस्य स तथा

पद्मेरिषवद्वत्तुर्वीधारणां पर्वतानां भुजाश्च विपिनानि तेषां उन्मूलने दृष्टुं सारः उक्तुं गानि स्कंधपीठानि तेषु अविरतविहृतिः
 पद्मे उक्तुं गायस्क्रंधाः सप्तमश्च वहाव्रवहदयः कदाचित्तनत्रातः गंधालेशीयेन। पद्मे आतगंधः वेतिकाकुः गृहीतगंधः तय
 वतः ॥ श्रीदेति अस्य सजेतः कृपाणः जयति। सकः यः पोलस्त्यस्य कुवेरस्य पोलस्त्या नरवाहन इत्यमरः तः
 सुप्रतीतिं जनयति उत्पादयति। किंविधः त्रिषु भुवनेषु लोकेषु श्रीदेत्वेन प्रतीतः ख्यातः समित्या संग्रामे उग्राणां मित्रं
 पद्मे उग्रः शिवः उग्रः कप ईति मरः। पुनः शश्वते निरंतरं लोलाविलसः सस्य अवदानं महत्कर्म तस्य प्रमदः हर्षतत्परवशः
 हर्षाधीनैः किन्तरेः कीतकीर्तिः पुनः कुरुभां दिशां विजितिषु उत्तरांशं श्रेष्ठां विभ्रत। पद्मे उत्तरांशं उदीचीं दिशं विभ्रत श्री
 पुनः सार्वभौमं सर्वभूमि संबंधं आश्रितः ॥ पद्मे सार्वभौमं दिगर्ज आश्रितः पुष्पंदतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिगाजा इत्यमरः
 कम्पू ॥ ७५ ॥ भीम इति ॥ अमुष्य सती दणः कृपाणः समरे संग्रामे जयति। सकः यः इत्यं अमुना प्रकारेण शक्तिभूमा शक्तिरुत्साहः शो
 र्यउत्साहो बलं स्त्रियामिति मेतस्य बाहुल्यं तेन प्रथितव्यातः। यः महिमा सामर्थ्यं तस्मात्तसिः दक्षितः ईशानभावो येन। ईशा
 नपद्मे शक्तिः पार्वती तदकालः ईशानपद्मे व्यामकेशो भवो भीम इत्यमरः कालेषु यमेषु कालः मृत्युः पुनः मृता भुजंगच्छतीति भु

जगावराभोगाश्रेष्ठपरिपूर्णादुःप्रेक्ष्यादर्शनायोग्यामूर्तिर्यस्येति सतथा। अथवाभृताभुजगावराभोगादुःप्रेक्ष्यामूर्तिर्यस्येति सतथा
पद्मेभृताभुजगावराणांश्रीभोगेनदुःप्रेक्ष्यामूर्तिर्यस्येति। पुनःकीदृशःनित्यं प्रत्यर्थिनां वैरिणां कामनिश्चितं प्रविदलनं ते देव फलं त
त्रस्यष्टा प्रकटा दुर्मृष्टा दृष्टि र्यस्मिन् सतथा॥ पद्मे प्रत्यर्थीयः कामः मदनः तस्य प्रविदलनं मेव फलं तत्रस्यष्टा दुर्मृष्टा दृष्टि र्यस्य
क्रापिके एतेन लीनः पद्मे कापि शेषलीनो नेतिकाकुः अधितु एकस्मिन् के एते लीनः॥१७॥ अमुष्य सतीक्ष्णः कृपाणः समरजय
सकः यः प्रति सुभटाः स्यद्धि नः वीराः त एव भुवस्ता सा दारणे विरारणे बाह्य भुजा सैव हलः लांगलस्तस्य पोत्रं मुखं मुखं मोड
हलयोः पोत्रमित्यमरः। लांगलं हलमित्यपि। यः क्षत्रियस्य संग्रामाब्धिः संग्रामसमुद्रं तरी तु यान पात्रं तु पोत इत्यमरः कि
धस्य क्षत्रियस्य साहसात् उद्योगात् स्थिरतरं मनो यस्य तस्य॥ यः लोकातीता लोकाधिकाया प्रशस्ति तस्याः प्रगुणलि
कृते तन्निमित्तं तदर्थं वा दोस्तमालसा बाहुतमालस्य पत्रं तमालपत्रस्य लेखनसाधनत्वं शौर्यलक्ष्म्याः पात्रं भाजनं यो
जनयोः मित्यमरः॥१८॥ कालीति। एतदीयातीक्ष्णकाणां कृपाणी न भसि आकाशे विजयते। केव कालिंदी वयमुने व किं
कृपाणी कालीश्यामा पुनः प्रत्यर्थिभूताः क्षितितलकाः राजानः तेषां कुलं तत्र प्राभवः उच्चाः श्रेष्ठा इति यावत् तेषां कुलं सै

घृतत्वर्षतीति कथा कषविलेखनोऽथ कूलं तस्मै सैन्ये पृथुतडागधोरिति मेणापक्षेक्षितिलकाः भूयलंकाराः पर्वताः तेषां
 कूलप्रांशुः श्रेष्ठः कलिंदः तस्मात्कूलं कपानदीसिंधुः स्रवंती तटिनी तरंगिणी कूलं कषाशेवलिनीति हलायुधः अलंकारः
 त्रान्मीलनपुष्करांतोपिधांतोयस्यांसापक्षेपुष्कराणि जलानि कमलानि दा॥ विशाप्रसूनराजीवपुष्करांभोरुहाणि इति
 कबंधमुदकंपाथः पुष्करमित्यमरः॥ जगतीलोके पितृपतेः प्रमस्य धर्मराजः पितृपतिरित्यमरः स्वसृत्वमगिनीत्वं व्यंज
 यंती दर्शयंती॥ किंवा न्यत्र विपुले विग्रहे विरोधकावर्धि शिरोरहितकायसृष्टिदिशि दिशि दर्शयंती॥ किंवा न्यत्रापक्षेकावर्ध
 सृष्टिजलं सृष्टिं विग्रहेशरीरे॥ ८१॥ कीलालैरिति॥ अस्य साजैत्रोक्तपाणी समिति विजयते। सा काया वाडवश्चासौ अगि
 श्वसतया तस्य ज्वालैव आलोक्यते॥ किं विधा कृपाणी कीलालैः रक्तैः नीतमूर्तिः व्याप्तदेहा। कविभरैः कांतिभरैः किमपि
 भासुरत्वं दीप्तत्वं बहती पक्षे कीलालैः जलैः शोणितोऽभस्स कीलालमित्यमरः॥ रणएवाब्धिस्तंगाहमाना किं विधं रणाब्धिः
 टिसंख्यैः भूभृद्भिः पक्षे पर्वतैः विधुतः घनरसो वीररसः पक्षे विधुतः घनरसः उदकं मेघपुष्पं घनरस इत्यमरः अत्रान्तनिरंतरं श
 त्रुमध्योऽस्थिति रपि पराभूतिः पराभुवः तस्याः भूः स्थानना॥ जलस्य अग्रे अविरोधः प्रसिद्धस्तेन शत्रुत्वे॥ ८२॥ प्रत्यथीति॥ अ

पुनः रघो ज्वल्यो न पयसि रके वीति विदधती कुर्वती ॥ ८ ॥ नीलेति ॥ अस्य साजे आरुपाणी समिति विजयते सा काया वा
 तावाहा नृजति स्त्रिलिगे ॥ करवतां शुराणां नित्यर्थः दशशतं सहस्रं करकिराणाः विभर्तीति भृत्सूर्यः तस्य बाहा अश्वः
 पंक्तिः तस्योः प्रतीतिं प्रत्यर्थं करोतीत्यर्थः किंविधानीलाश्यामा अश्वपंक्तिरपि नीला विपति आकाशे निःशीमपाता तुल्य
 अवतः विसफुरंतीस्त्रिगधत्ववहंती विमला येयराः संवयास्तान् फेणयुं जानिवडदमंत ॥ दीप्तैः भूमा बाहुल्येन दुर्लभ्यलि
 तं मशक्या ॥ ८ ॥ तन्वीति ॥ अस्य साजे आरुपाणी समिति विजयते ॥ सा काया प्रत्यर्थिनिःपेष्टयि वीपरिदहाः पृथ्वी
 भवः प्रभो परिदुःखे ॥ तेषु तिलकाः अलंकारभूताः तैः भीत्या भयेन दंदशूकी वसपिणी वदृष्टा दंदशूको विखिले शय इत्यमरः त
 स्य स्यादंदशूकी ॥ दंशे लुप्यदेत्यादियं ताद्यजजपे ककत्र ॥ किंविधा ॥ तन्वी कृशा तुभ्यां जनं नीलां जनं तद्वदाभाश्यामेत्यर्थः
 मध्यलं ॥ निजपरिवारतः स्ककोशात् निष्पतंती निगच्छती पक्षे परीवारः स्वकुलं ॥ परिवार इत्यत्र उपसगच्छ्य चक्रमनुष्ये बहला
 दीर्घतास्त्रिगधत्वस्य अतिशूभा विक्ल एतव बाहुल्येन अखिलवपुषि परं अत्यर्थं यि कलत्वं आर्द्रत्वं ब्रह्मंती ॥ ८ ॥ श्यामेति ॥ अ
 यसाजे आरुपाणी समिति विजयते सा काया संख्यावतां पंडितानां वा संख्यावान्यंडित इत्यमरः राक्षसी आंति आरात हरसम

नमोः रत्ने ददातीत्यर्थः किंविधास्यामाकालीनियं चतुर्लोकं किंविदुष्मं चतुर्लोकं तेन भूतं मुखं यस्यासा किंवा न्यत्र क्षोणी पृथ्वी त
 त्याः क्षोदः धूलिः सा एव तस्य वा अंधकारः तस्मिन् दुः प्रदया मूर्तिर्यस्याः सा किंथ्या ॥ वृणोति ददत्यमरः पल्लवस्य मांसस्य पिशितं त
 रसा मांसं संप्लेलमिति मरः ॥ विशसने विदारणे पाटवं पटो भावः तदशयं ती पुनः किंविधानिः शंका भय रहिता क्रूरं यत्तद् दृष्टाव्यं
 प्रदेशे लोहकीलद्वयं दष्टं तु च्यते तस्य रुचिः कांति तया शला विभ्रा ॥ ८७ ॥ शिवा तत्रेति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी सततं निरंतरं
 सति सा काया भूता विष्टे वपि शावा विष्टे वा किंविधाः ॥ पुंसां पुरुषाणां असदृशि अतुल्ये समितौ संग्रामे पक्षे सभायां धून नानि कं पि
 तानि अश्रुवाना कुर्वाणा किंविधानां पुंसां ॥ तत्र ज्ञानां शास्त्रज्ञानां पक्षे प्रधानकृत्ये वैदिनां पुनः निजां गानां सप्तावगणो स्वाम्यमात्त
 दुः क्लेशादुर्विराष्ट्रवत्त्वा निवेति तेषां आवरणे पक्षे निजां गानि शरीराणि कृता कृता धियो यैस्ते तथा तेषां सां हसस्य उद्योगस्य ऐका
 यं भजंति तेषां पौनः पुंण्येन आवृत्येत्यर्थः ॥ पुनः किंविधानि भीकानि भया ॥ पुनः नयनविषयतां नेत्रगोचरतां यातमात्रैव गता
 तीयो धान्दो रानमो हयंती व्यामो हयंती ॥ ८८ ॥ स श्रीकेति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी विजयते सा काया वारस्त्री ववारां गने वसक्ता भ
 वति किंविधा स श्रीकाशो भायुक्ता विस्फुरंती निजां गं सततं पुलकितं रोमां च युक्तं दर्शयंती सत्सुरा गोपस्याः सा वीर्यभाजां मनसि चित्तं स

भसं सवेगं ह्योमं उता दयंती । किलेति दृश्यते समिति संग्रामे सभायां वा अन्यं सुविपुलं कंठदेशे अतिगाढं दृढतरं अश्लि
 ष्यंती आलिङ्गयंति ॥ एषा या दत्ते इति ॥ अस्य सा ज्ञेया कृपाणी विलसति सुतरां मत्स्ये यीसा काया कं पनेव अहित भुजभृ
 तां वैरिबाहुधृतां दग्निपातात् दष्टिविषयतात् कं पंदत्ते ददाति ॥ धारका सती अहित भुजभृता रक्ता क्तिभावं शोणितसिंच
 नत्वं दत्ते पुनः यासं पदितकालं तेषु वैरिषु निपतती सति भूमा बाहुल्येन निपाते पतनं दत्ते ॥ इत्थं मखिलं साम्यं साधम्यं
 प्रकारं यापि प्रकटीकृत्यापि यस्याः कृपाण्याः कोपि अनिर्वचनीयः अनुग्रहः उपमारहितः विशेषः आधिक्यं तु पुनः
 एका अद्वितीया सति अहित भुजभृतां आज्ञेय संग्रामे पंचत्वं पंच संख्या पंचत्वं मरणं दत्ते इति शब्दबलं अयमेव विशेषः
 ॥ ६२ ॥ स्वाभावादिति ॥ अमुष्य सा ज्ञेया कृपाणी समिति विजयंते साकायानां नाश्वर्यरूपा तदेव विशेषणं विशदयति
 या स्वाभावात् स्वभाव एव स्वाभावतस्मात् अज्ञानाभाक् जलकांतिसंततंति रंतरं विष्टयानां भुवनानां पालनेति विलसति य
 अहित धरणि च तां वैरिपृथ्वी धराणां संहारे मुहूर्तं रक्तवर्णं दिश्यते । या विज्ञानैः विशिष्टे सो नयेषां ते तथा तेः विशदतरं य
 द्यशः तत्सृष्टिषु प्रोज्ज्वला प्रकृष्टा उज्ज्वला तं कर्तते उन्नीयते अतएव नाना श्वर्यरूपत्वं ॥ ६३ ॥ येति ॥ अस्य सा आश्वर्या आश्वर्य

रूपाकृपाणी इहा समृद्धा दीव्यति क्रीडति । सकाया का नीश्यामा मिषतां अवलोकयतां कालसा मंयमसा मंयतुल्यतां जनयति उताह
 यति पुनः ग्रानिः परिवारभावं आवरणरहितत्वं याता प्राप्ता सती रणो शिरसितं परं वैरिणं । अवलोकयति रं निः परिवारस्य
 न्यं विधत्ते ॥ करोति । किं विधत्ते पूर्णा अवयवेषु हस्तपादादिषु नियुसां यथा तथा संगं नैव श्रमं वानां अकुर्वतीत्यर्थः
 पुनः दाणाद्यान्तान्तरि पुनः किमपि निः संगान् संगरहितान् विदधती कुर्वती ॥ एषा ॥ यास्तिग्धेति ॥ अस्य सा जैत्राक्ष्याणी
 समीके युद्धे मृधमास्कंदने सर्वं समीकमिष्य मेरः ॥ सुतरां विलसति ॥ सा कायास्तिग्धः श्यामलापि स्फुटय वलयप्रताधा
 मस्फुटं धवलं यद्यशस्तस्य धाम गृहं अजहृर्निगेन विशेषण विशेष्यभावः । पुनः या धारा धरापि प्रत्यर्थिनः ये दानिया
 तेषां अंतः पुरिक जनानां सितेषां अनल्पः बहुयः संतापः तस्य हेतुः धाराय देन विरोधः या धारा धरा सा कथं संतापहे
 तुः धारा धरो मेघ खड्गावित्याभिधानेन धारा पदेन वद्ध धारा ततः विरोधाभासः पुनः या एकापि द्वेषणा नो वैरिणं सपत्न
 रि द्विषद्वेषणदो हृदय इत्यमरः ॥ हृदयं अधिपुनः कोटिधा कोटिप्रकारं संस्थाया विधानार्थे धेति धास्वाधिष्ठानं आस्थानं
 अथवा प्रभावः । आधिष्ठानं पुनरेव क्रमेण प्रभावे ध्यासने इति मे ॥ दर्शयिती प्रकाशयती ॥ एषा ॥ यास्त्वेरमिति । अस्य सा जैत्राक्ष्या

पाणी सुतरां विलसति । सा का या स्वै रंत्यक्तशोभादूरीकृतपिधानारणशिरसि संग्रामे दृढं गाढं विद्वेषिणां वैरिणां कोपं
अथ संघानं द्रष्टुं या संम्राजः सम्यक् राजते सो सम्राट् तस्य संम्राजः करस्यासति निविलस मग्नं रात्रवर्गकिरस्यं करे
करभारे तिष्ठतीति तथा तं जनयति ॥ या भो श्वन्मंडलस्या भो स्वदी प्रयन्मंडलं तत्रस्था । भास्वत्सूर्यस्य मंडलं तत्रस्था तत्तं व
गवतीत्यथं दिति वाससुखान्वैरी वीरान्वयोद्युमागतानित्यर्थः ॥ न विरातशीघ्रं तद्भास्वन्मंडलं तत्र प्रसिद्धं सूर्यमंडलं गम
यति प्रापयति वा विमोपुरुषौ लेके सथ मंडलं भेदिनो । परिब्राजो गयुक्तश्चरणैवाभिमुखं हत इति वचनात् ॥ एद्ध ॥ मुष्टीति ॥
स्य सा जैत्रा कृपाणी सुतरां विलसति ॥ सा का । या मुष्टिग्राह्या पि मुष्टिना गृहीतुं शक्या तथा नागानागजानां । अयुतं दश स
हस्रं तेन तुलितं तोलितं बलं येषां ते ते तथा तेः दस्युक्षिः वैरिभिः द्विद्विपक्षा हिता मित्रस्युशात्रवशात्रव इत्यर्थः ॥ दुर्ग्रहा
या मुष्टिप्रोक्ता पि पिधानां तस्मिन् पि जन्य पुच्छरिपुहननमर्थः वैरिमारणप्रचुरैः अवदानैः महत्कर्मभिः प्रकाशा प्रकारा । या शीत
स्युशा पि आयसः सहजिकः शीतस्युशः अरण्ये तृणवत् अरिकुलं भस्मसात् भस्माधीनं तदधीने सातिरिति सातिप्रत्ययः ॥
धत्ते करोतीत्यर्थः किं दीक्षाणेन उन्मृष्टः कोणो यस्यास्मा शोपास्य उन्मृष्टः कोणो यथा सति वा ॥ ६७ ॥ अज्वमिति । क्रानुश

टी. ... पाणी विजयेते सा काया स्वयं सज्जंगी सरलांगी क्षणमपि रिसूणां वक्त्रभावं न सहते सहमर्षणिया स्निग्धं छिन्नध
 धि तपदं जनकज्जलं । स्य आभेव आभा कांतियस्याः सा । शास्त्रवीर्यशत्रु संवधि धवलं चेतयशः स्वगयति आकाशं प्रति
 या । शरीरालांगल दंडवद्दीर्घा इष्टा वाति पाठः मुहुर्वारं वारं अरि कुले दीर्घशर्ध अति महत व्यसनं दुःस्वविधा नैविधा
 समिति संग्रामे निद्विद्वस्फुरंती ॥ एतमुद्धेति ॥ अमुद्धसा जैत्रा कृपाणी नितसं विलसति सा काया मुग्धा प्रालम्बि युद्धे रमो अ
 हिन नरपती न वेरि नृपानूत तत्क्षणे मोहयंती व्यामोहयंती पुनः प्रोहता कं पिता विनेत्रा विगत परिधानाने त्रं मधि गुणिव नृपे
 रेवति मंजरी ॥ मुहुर्वारं वारं अभिपतिता न आगता नूतान् अहिन नरपती नूतान् समुत्कंषयंती सम्यगुत्कंषयंती पुनः पाश्च
 या सन्निपाते स्वस्यच्छाया कांतिस्तस्याः सन्निपाते सन्मुखे वावस्थितान् सन्मुखे वागता नूतान् आहतान् किमपि अनिर्वचनी
 य विरधती कुर्वती किं विधा अत्यर्थं भासुराज्जीयस्याः सा ॥ एतमुद्धेति ॥ एतदीया सा कृपाणी निष्काप्य एषा हितानां
 निर्गतं कार्यं एषं कृपाणस्य भावः कार्यं एषं येषां ते निष्काप्य एषाः ये अहिताः वैरिणः तेषां हृदि हृदये हठेन आकृष्टा तत्कांति नि
 स्सीः वसतु सर्वदा तिष्ठति त्वर्थः किं विधा स्वस्व काले स्वस्व समये अति कांतः कोषो पिधानं मया त्सा पुनः स्वगुण विभवतः